

חַת־ת לַיּוֹם שֵׁשִׁי פְּרֻשֹׁת בַּלֵּק (בְּחוֹ"ל חֵקֶת-בַּלֵּק) עֵרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ י"א תמוז, ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקֵּהל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שִׁישִׁי עִם רִשׁ"י

בלעם מברך את בני ישראל בפעם השלישית

בפעם הקודמת שבלעם נסה לקלל את בני ישראל, זה לא הלך לו. לכן בלק העלה רעיון חדש. אולי אם ילכו למקום אחר הם יצליחו?

הם הלכו להר פעור. בלעם, ידע על פי הנבואה שמשוהו לא טוב הולך לקרות לבני ישראל. הוא חשב שאולי זה יתגשם בעקבות הקללות שלו. (באמת, בני ישראל נענשו שם על עבודה זרה).

גם בפעם הזו בלק בנה 7 מזבחות והקריב שור ואיל כקרבן על כל אחד מהם. בלעם ידע שה' רצה לתת לבני ישראל רק ברכות לכן הוא החליט שלא לשאול את ה' בפעם הזו ובמקום זה, לדבר על העברות שבני ישראל עשו כדי שה' יכעס עליהם. ויאפשר לו לקלל אותם.

בלעם הסתכל על המקום שבו בני ישראל חטאו בחטא העגל. התבונן במקום שבו חנו בני ישראל כדי שיוכל לקנא בעושרם. הוא רצה לתת בהם עין הרע אבל במקום זה, הוא מאד התרשם ממה שראה.

הוא ראה שהאהלים של בני ישראל פנו בלם לכוון אחד כדי שלא יוכלו להסתכל האחד בתוך האהל של השני. הוא ראה שבני ישראל חיים באופן מאד צנוע. בלעם החל שוב לדבר ואמר: "אני בלעם הנביא. ה' מדבר אלי רק בלילה, אבל עדין ביכלתי לראות מה הוא מוסר לי. רציתי לקלל את בני ישראל, אבל אינני יכול!"

"מה טבו אהליך יעקב", האהלים של בני ישראל מאד טובים! הדרך שבה אתם חוננים היא מאד

צנועה וזו זכות גדולה עבורכם. ואם זו לא זכות מספיק גדולה, "משכנותיך ישראל" – אתם מקריבים קרבנות בבית המקדש, וזה גורם לה' לסלוח לעברות שעברתם. אני מברך אתכם שתחיו לנצח ותגדלו בגן ה', עם מלך יהודי שימלוך עליכם. ה' יעזר לכם להכניס לארץ ישראל שבה תחיו כמו אריות שאנשים מפחדים מהם אלו שמברכים אתכם יברכו, ואלו שמקללים אתכם יקוללו".

בלק מאד כעס: "אמרתי לך לבוא ולקבל את בני ישראל ובמקום זה אתה מברך אותם כבר שלוש פעמים!" כעת, תסתלק מכאן, ולא תקבל ממני שום כבוד.

בלעם ענה לו: "מה ברצונך שאעשה? אמרתי לך שאוכל לומר רק מה שה' ישים בפני."

תהלים / יום י"א לחודש פרקים ס' - ס"ה

בתהלים של היום, דוד המלך אומר כיצד הנשמה שלו רוצה להיות קרובה לה'. הוא ממשיך זאת לאדם שצמא למים במקום שבו אין כלום: "צמאה לך נפשי" הרבי מסביר שבשואדם מאד צמא ואין לו מים, בשהוא מגיע לבסוף למקור מים המים מאד טעימים לו הרבה יותר מאשר כל מים אחרים. אותו דבר גם עם כשהנשמה מרגישה שהיא לא קרובה לה', והיא באמת "צמאה" להרגיש קרוב לה', אז כשהיא אכן לומדת תורה ומקימת מצוות ומרגישה קרובה לה', הנשמה מרגישה אפילו יותר טוב מאשר קודם. זו הסבה שדוד המלך אומר בפסוק הבא "בן בקדש חזיתיך" הלואי והייתי יכול לראותך כך בקדש, ולא רק כשאני מרחק מה'. כשמשיח יבוא, אנו נוכל לראות את ה'. הלואי שנרגיש את תחושת הרוייה שאנחנו מרגישים עכשו אחרי תחושת הצמא הכבד בגלות.

תנ"א / אגרת התשובה פרק ג' (י"א תמוז שנה פשוטה)

למדנו כיצד אדם מקים את מצות התשובה. הוא מחליט החלטה לקיים רק את מה שה' רוצה ולא לעבור עוד שום עברה. אם הוא עושה זאת, הוא לא יעניש חס ושלום אבל בכל זאת לא יהיה לו את אותו קשר עם ה' כמו שהיה לו לפני שעבר עברה. כדי להתקרב לה' שוב הוא צריך לתת לה' מתנה. בזמן שבית המקדש היה קיים, המתנה הזו הייתה קרבן. אחרי החרבן כשבית המקדש נחרב, המתנה הייתה צום. אבל כעת גם זה השתנה. בימינו, אנחנו לא יכולים לצום כ"קרבן" כדי להתקרב לה'. הגופים שלנו אינם חזקים עוד כפי שהיו בדורות הקודמים ולכן הצומות יזיקו לנו. הגוף של היהודי לא שיקר לו, הוא שיקר לה'. ה' רק מרשה להשתמש בו ועלינו לשמור עליו ולטפל בו. אם צום מזיק לנו, סימן שזו לא הדרך הנכונה להתקרב לה'! חס ושלום נגיע למצב ההפוך. אפילו בזמן המשנה והגמרא רק לאנשים בריאים שייכלו לצום מבלי להזיק לעצמם היה מתר לצום. הם יכלו להתפלל ולקיים מצוות למרות שהיו שרויים בצום. אם כן, מה ביכלתנו לעשות אם איננו יכולים לצום כל כך הרבה? אנחנו יכולים לתת צדקה! היות וזו עבודה קשה להרויח את הכסף, הרי שנתנית הצדקה היא כאלו אנו נותנים חלק מעצמנו, בדייק כמו שהצום נותן חלק מעצמנו לה'. אפילו אם לא עבדתם קשה בעבור הכסף, למשל אם קבלתם אותו במתנה, היות ויכלתם לקנות משהו לעצמכם עם הכסף הזה, ובמקום זה בחרתם לתת אותו לצדקה, זה כאלו שנותנים חלק מאתנו לה'. זה כמו לצום - לתת חלק מאתנו לה'.

פעם, הגיע חסיד לרבי מהר"ש וספר לו שהוא עבר עברה ומרגיש מאד רע עם זה. הוא רצה שהרבי יעזר לו שוב להיות יהודי טוב. הרבי המהר"ש הורה לו לצום כמה מאות פעמים. אבל אז הוא הסביר: "האם אתה חושב שצום הכונה היא לא לאכול מהבקר ועד הערב? זו בעצם דיאטה. צום הכונה לעשות משהו עבור ה' שהוא קשה לך. כל פעם שאתה רוצה לומר משהו שאתה לא צריך לומר, או להסתכל במקום שאתה לא צריך להסתכל ואתה לא עושה זאת, אתה בעצם מתקרב לה' - וזה צום! התשובה שלך היא לעשות זאת כמה מאות פעמים".

היום יום / י"א תמוז

בשנה שבה הדפס היום יום" זו היתה שנה מעברת והיום שבו אחזו בתנאי היה בהתחלה של אגרת התשובה.

הרבי מספר בהיום יום קצת אודות אגרת התשובה וההדפסה הראשונה שלה. החלק הזה של התנאי הדפס בפעם הראשונה בעיר שנקראת זאלקעווי בשנת תקנ"ט. תקנ"ט בגימטריה = "מבשר טוב" (זו גם השנה שבה האדמו"ר הזקן יצא ממאסרו בי"ט בכסלו). בהיום יום של כ' בסלו כתוב שהתנאי הראשון הדפס בשנת תקנ"ז אבל אז הדפסו רק שני החלקים הראשונים. רק שנתים מאחר יותר בשנת תקנ"ט הדפס החלק השלישי - אגרת התשובה.

בפעם הראשונה שהדפיסו את אגרת התשובה זה היה קצת שונה. האגרת לא חולקה לפסקים והיו גם כמה הבדלים באופן שבו האדמו"ר הזקן כתב חלק מהדברים. אגרת התשובה שהודפסה בפעם הראשונה בפורמט המכר לנו, הודפסה רק שבע שנים מאחר יותר בתקס"ו בעיר שקלוב.

ספר המצוות / מצות עשה רי"ג

בספר המצוות לומדים את מצות עשה רי"ג - להתחתן על פי תורה. המצוה הזו נקראת קדושין. שני הדרכים בהם מקימים קדושין הם כאשר החתן נותן לכלה משהו על מנת שתתחתן (כמו טבעת) ושהחתן נותן לכלה כתובה.

רמב"ם / הלכות מגלה וחנוכה - הלכות אישות

ברמב"ם היום לומדים על חנוכה. אפלו שהדלקת החנוכה ושמיעת המגלה הן מצוות, היות שהן מצוות מדברי חכמים הן אינן נחשבות חלק מתרי"ג המצוות. זו הסבה שלא לומדים עליהם בספר המצוות.

אחד הדברים שלומדים הוא על אמירת הלל בחנוכה. הידעתם שישנכם שמונה עשר ימים בשנה בהם אומרים הלל שלם? (שמונה ימים בסכות, שמונת ימי חנוכה, היום הראשון של חג הפסח וחר השבועות).

מחוץ לארץ ישראל אומרים הלל שלם במשך 21 ימים (אמירת הלל בראש חודש היא מנהג, ולכן לא אומרים הלל שלם).

לומדים הלכות רבות על הדלקת החנוכה (מנורה) להלן הלכה חשובה: אם יש לאדם כסף רק כדי לקיים מצוה אחת - הדלקת החנוכה או הדלקת נרות שבת (או לקנות יין לקדוש או נר שבת) עליו לבחור לרכש נרות שבת! מדוע? מכיון שהדבר החשוב ביותר הוא שלום בית!

סימנו את כל ספר זמנים ברמב"ם!

מתחילים את הספר הבא - ספר נשים המדבר על נשואין.

חלק מההלכות הן לאלו אנשים אסור להנשא האחד לשני. הלכה אחת היא שכהן גדול לא יכול להנשא לאף אשה שהיתה נשואה קודם.

זרכי החסידות / משה רבנו של זמננו

האדמו"ר הזקן מלמד בתניא שהרבי בכל דור הוא כמו "משה רבנו" של זמננו. לפני שבני ישראל נכנסו לארץ ישראל, משה רבנו דבר אתם על מתן תורה ואמר "אנכי עמד בין ה' ובינכם".

משה רבנו היה הראשון ללמד את עם ישראל 613 מצוות, כדי שנחיה כפי שה' רוצה שנחיה. אולם בכל דור, ישנה שליחות מיוחדת- איזה חלק מהתורה צריך שתהיה לנו תוספת חיות בו והוראות מיוחדות לאותו זמן. זהו הרבי שמלמד אותנו מה ה' רוצה מאתנו באותו זמן. בימינו אמר לנו הרבי שהשליחות היא להכין את עצמנו את כל העולם לביאת המשיח, אותו נראה בקרוב מאד. ישנן הוראות רבות מהרבי כיצד להתקדם ליעד הזה. תוכלו לחשב על כמה מהם?

גאולה ומשיח / לדעת את ה'

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

למרות שנבואות ירמיהו הן עצובות ומדברות על החרבן, ישנן נבואות נפלאות על משיח והנה אחת מהן שבה הנביא אומר כיצד ידע את ה'.

ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את ה' כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם ה' כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד

ולא ילמדו עוד איש את רעהו - כאשר משיח יבא, אדם לא יצטרך עוד ללמד אדם אחר.

ואיש את אחיו - אדם לא יצטרך ללמד את אחיו

לאמר דעו את ה' - ולומר לו "דע את ה'"

מדוע לא נצטרך ללמד אף אחד את ידיעת ה' כאשר משיח יבא?

כי כולם ידעו אותי - כולם ידעו את ה'.

למקטנם ועד גדולם - מהילדים הקטנים ביותר ועד לאנשים הגדולים.

נאם ה' - כך אומר ה'

בדרך כלל העברות מוהידי להבין אלקות פראוי אבל כאשר משיח יבוא, הדבר לא יהיה בעיה, אומר ה'.

כי אסלח לעונם - כיון שאסלח על כל העברות שלהם

ולחטאתם לא אזכר עוד - ולא אזכור את הדברים בהם טעיתם.

(ירמיהו ל"א, ל"ג)